

[Henning Philipson.]

digt, at vi nu også, hvis vi mener noget med at ville gribe ind over for inflationen, kommer til at diskutere et tinglysningsloft, altså et loft over tinglysning af gæld med pant i fast ejendom, og at vi for at forhindre, at der til gengæld sker en forøget lånoptagelse på det grå og det sorte pengemarked, også kommer til at diskutere en registrering af pantebreve. Jeg mener, vi kan drøfte det, men jeg har også den opfattelse, at her bør gøres noget nu og ikke først til efteråret. Vi vil gerne drøfte det nu, og vi vel meget gerne høre ministerens mening herom.

Må jeg så gøre et par bemærkninger til såvel nogle af de tidligere ordførere som VKR-partierne i almindelighed. Jeg synes, man skal se VKR-partiernes modstand mod det, der nu foreligger her, som det, det er, nemlig et hårdnakket og energisk forsøg på at myrde det almennyttige byggeri. Det lå ganske klart i det oplæg, de tre partier formulerede i de tre punkter, som man forlangte der skulle tages stilling til, før man overhovedet ville diskutere videre: et hårdnakket, og jeg havde nær sagt hårdkogt forsøg på ganske enkelt at myrde det almennyttige byggeri. Det kan man naturligvis tro man kan gøre, men eftertiden skal nok vise, at man hver gang tager lige meget fejl, som når man har forsøgt på det tidligere.

Så hævder man yderligere, at VKR, hvis de igen får flertal, aldeles ikke vil føle sig bundet af det forlig, som måtte være indgået nu; man vil ændre det i samme øjeblik, man fik politisk magt til det. Ja men hertil er der bare at tilføje: det får de så gøre med al den risiko og med al den usikkerhed, som det vil have såvel for byggefagenes folk som for alle andre. Men så skal de da også vide på forhånd, så det ikke kan misforstås, at hvis vi igen — og det bliver vi jo nok ved med — skulle være deltagere i et flertal, kan man være overbevist om, at så vil vi også lave om ved den først givne lejlighed, derom skal man aldeles ikke være i tvivl, således at vi igen vil prøve at råde bod på de skavanker og de skader, som man f. eks. begyndte på ved forliget i 1966. Det skal allerede være sagt nu også for den kommende 4 års periode.

En enkelt bemærkning til hr. Bendix, som gentog mere end én gang, at nogle af disse lovforslag ikke gælder for Færøerne og

Grønland. Må jeg nu sige spagfærdigt til hr. Bendix: Jeg kan forstå, hvis hr. Bendix nu ville lægge sig ud med grønlænderne, men jeg synes, hr. Bendix skulle være varsom med at lægge sig ud med Færøerne, for der findes jo et fremskridtsparti deroppe; det ville nok være uklogt, om man gjorde det i den situation.

Men må jeg derudover helt alvorligt gøre opmærksom på, at så vidt mig bekendt er der ingen forskel på medlemmerne af dette ting. Så vidt jeg har læst grundloven, består dette ting af 179 medlemmer, som er én forsamling, og hvis man skulle tage hr. Bendix' påstand for dens pålydende, kunne det betyde, at resten af dette ting ikke skulle beskæftige sig med grønlandske og færøske anliggender, det skulle man simpelt hen overlade til de grønlandske og færøske medlemmer.

Endelig, hvis man skulle tage konsekvensen fuldt ud, kunne man måske hævde, at når det drejer sig om noget så vigtigt som boliglovgivning og boligbyggeri, burde de medlemmer, som ikke har beskæftiget sig med det og ikke har forstand på det, lade være at beskæftige sig med det.

Jeg skal nok lade være med at karakterisere hr. Bendix i den forbindelse, det må han selv gøre, men jeg synes, det ville være den totale konsekvens af, at man tager den stilling, som hr. Bendix gør i henseende til de grønlandske og de færøske medlemmer.

Hr. Guldberg sagde, så vidt jeg erindrer, at en snæver og ensidig boligpolitik bærer nederlaget i sig selv. Jeg har sjældent mødt en mere rammende karakteristik af boligforliget af 1966, og jeg synes, den skal have lov at blive stående, som den er udtrykt.

Må jeg så til sidst sige til hr. Dahlgaard, som kaldte den måde, hvorpå boligsekskabernes landsbyggefond anvender pengene, let-sindig, at man troede ikke sine egne øren, da man hørte dette fra det medlem af dette ting, der i sin tid som arbejdsminister satte Avedøre Holme i værk, at han nu begyndte at give andre organisationer belæring om, hvordan man handler med penge, som er kommet let til én selv, og som man ikke selv har haft med at gøre. Jeg skal stoppe her.

(Kort bemærkning).

Bendix: Jeg vil gerne med det samme slå fast, for at der ikke skal danne sig nogen